

КВАЛІФІКУЮЧІ ОЗНАКИ ЗЛОЧИНУ ВТРУЧАННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАХИСНИКА ЧИ ПРЕДСТАВНИКА ОСОБИ

А.О. Мороз

здобувач

кафедри кримінального права та процесу

ВНЗ «Національна академія управління»

Постановка проблеми. Кваліфікуючі ознаки злочину, передбаченого ч.2 ст.397 КК України, не отримали належного розкриття в юридичній літературі на сьогоднішній день. Ці ознаки мають важливе значення для теорії кримінального права, а також у правозастосовній діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Кваліфікуючим ознакам злочину, передбаченого ч.2 ст.397 КК України, на фрагментарному рівні присвячували свої роботи такі вчені, як В.І. Борисов, В.І. Тютюгін, М.І. Попов, М.І. Хавронюк, В.В. Сміх, Ю.В. Гродецький, В.А. Козак, Р.С. Орловський, О.Є. Радутний, Є.В. Шевченко та ін. Проте, до цього часу ці питання не знайшли свого належного вирішення. Крім того, ця проблема розглядалася на застарілому законодавстві.

Мета статті полягає у з'ясуванні кваліфікуючих ознак злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи.

Основні результати дослідження. Склади злочинів розрізняються за суспільною небезпекою діянь, що в них фіксуються [1, с.52]. У цьому контексті, відповідно, виділяються склади: 1) основні; 2) додаткові [1, с.52]. У нашому випадку основним є склад злочину, за допомогою ознак якого суспільно небезпечне діяння втручання в діяльність захисника чи представника особи — відображено в ч.1 ст.397 КК України. Натомість додатковим складом злочину є склад, передбачений ч.2 ст.397 КК України, за допомогою ознак якого диференціюється караність цього суспільно небезпечного діяння.

Слід акцентувати увагу на тому, що додаткові склади злочинів, у свою чергу, неоднорідні (останнє обумовлено спрямованістю диференціації караності суспільно-небезпечних діянь) [1, с.53]. Сприймаючи позицію, яка є в юридичній літературі, що серед додаткових складів злочину виділяються наступні склади: а) кваліфікуючі; б) привілейовані [1, с.53], у нашому випадку кваліфікуючим складом є той, що характеризує суспільно небезпечне діяння втручання в діяльність захисника чи представника особи, що описані в ч.2 ст.397 КК України. Отже, така кваліфікація складів злочинів за суспільною небезпечністю фіксованих у ч.2 ст.397 КК України (суспільно небезпечних діянь), відповідає законодавчому формулюванню: «Ті самі дії, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища» [2].

Важливо звернути увагу на те, що перелік обтяжуючих обставин міститься в ст.67 КК України [2]. Вони виходять за межі складу злочину, передбаченого ст.397 КК України, і є підставою для суду в призначенні більш суворого покарання в межах санкції статті цього Кримінального кодексу. Але буває

й так, що певна обтяжуюча обставина знаходить своє закріплення як кваліфікуюча ознака конкретного складу злочину. При застосуванні покарання в таких випадках суд не може враховувати її при призначенні покарання як таку, що його обтяжує (ст.67 КК України). Це положення знайшло своє підтвердження в абз.2 п.4 Постанови Пленуму Верховного Суду України №7 від 24.10.2003 р. (із змінами і доповненнями, внесеними постановами Пленуму Верховного Суду України №8 від 10 грудня 2004 р. №8, від 12 грудня 2009 р., №11 від 06.11.2008 р.) [3, с.68].

Отже ч.2 ст.397 КК України передбачає відповідальність за кваліфікуючі (обтяжуючі) види діяння, зазначені в диспозиції статті. До них належать «ті самі дії, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища» [2]. Що стосується «тих самих дій», то ми їх уже дослідили в статті «Об'єктивна сторона злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи» в попередній публікації цього ж журналу. Наразі в цій роботі необхідно проаналізувати такі діяння, як: 1) вчинення службовою особою з використанням свого службового становища в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника особи по наданню правової допомоги; 2) вчинення службовою особою з використанням свого службового становища в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності представника особи по наданню правової допомоги; 3) порушення встановлених законом гарантій діяльності захисника вчинені службовою особою з використанням свого службового становища; 4) порушення встановлених законом гарантій діяльності представника, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища; 5) порушення встановлених законом гарантій професійної таємниці захисника, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища; 6) порушення встановлених законом гарантій професійної таємниці представника особи, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища.

Перш за все, з'ясуємо точки зору авторів публікації стосовно кваліфікуючих ознак злочину, передбаченого ч.2 ст. 397 КК України. Так, В.І. Тютюгін стверджує, що «...за ч.2 ст.397 КК караються ті самі діяння, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища, тобто встановлена відповідальність за спеціальний вид службового зловживання (ст. 364 КК)». Такі дії охоплюються ознаками складу злочину, передбаченого ч.2 ст.397 КК і додаткової кваліфікації за ч.1 ст. 364 КК не потребують. Проте, якщо зазначені дії: а) спричинили тяжкі наслідки або б) вчинені працівником правоохоронного органу, то вони утворюють сукупність злочинів і у першому випадку кваліфікуються за ч.2 ст.364 та ч.2 ст.397 КК, а у другому — за ч.3 ст.364 та ч.2 ст.397 КК. Якщо такою службовою є особа, що провадить дізнання, досудове слідство, прокурор або суддя, а втручання в діяльність захисника призводить до порушення права на захист підозрюваного, обвинуваченого чи підсудного, вчинене слід кваліфікувати ще й за ст.374 КК [4, с.910]. М.І. Мельник, М.І. Хавронюк зазначають, що «кваліфікуючою ознакою злочину (ч.2 ст.397) є вчинення його службовою особою з використанням свого службового становища. 1...Службовими особами у ст. ст. 364, 365, 368, 368-2, 369 цього Кодексу

є, особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальними повноваженнями здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також обіймають постійно чи тимчасово в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на державних чи комунальних підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з використанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління і спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною особою підприємства, установи, організації, судом або законом... Для цілей ст.ст. 364, 365, 368, 368-2, 369 цього Кодексу до державних та комунальних підприємств прирівнюються юридичні особи, у статутному фонді яких відповідно державна чи комунальна частка перевищує 50 відсотків або становить величину, що забезпечує державі чи територіальній громаді право вирішального впливу на господарську діяльність такого підприємства. 2. Службовими особами також визнаються посадові особи іноземних держав (особи, які обіймають посади в законодавчому, виконавчому або службовому органі іноземної держави, у тому числі присяжні засідателі, інші особи, які здійснюють функції держави для іноземної держави, зокрема для державного органу або державного підприємства), а також іноземні третейські суди і особи, уповноважені вирішувати цивільні, комерційні або трудові спори в іноземних державах у порядку, альтернативному судовому, посадові особи міжнародних організацій (працівники міжнародної організації чи будь-які інші особи, уповноважені такою організацією діяти від її імені), члени міжнародних парламентських асамблей, учасником яких є Україна, та судді і посадові особи міжнародних судів...» [5, с.1143; 6, с.1052-1053]. Ю.В. Александров упевнений, що злочин, передбачений ч.2 ст.397 КК України вчиняє службова особа, що діє з використанням свого службового становища (керівник або інша службова особа установи, закладу, організації, працівник правоохоронних органів, представник органу дізнання чи досудового слідства, прокурор, суддя) [7, с.843]. У тому випадку, якщо дії особи, що провадить дізнання, слідчого, прокурора або судді пов'язані з втручанням в діяльність захисника чи представника особи, одночасно порушують право на захист підозрюваного, обвинуваченого чи підсудного, вони мають кваліфікуватися за сукупністю злочинів за ст. ст. 397 і 374 КК [7, с.843]. В.І. Борисов, В.І. Тютюгін, Ю.В. Грохульський, В.А. Козак, Р.С. Орловський, О.Є. Радужний та Є.В. Шевченко наполягають на тому, що вчинення втручання в діяльність захисника чи представника особи такою особою, яка використовує своє службове становище, передбачає наявність спеціального суб'єкта злочину – службової особи [8, с.35, 42]. В.В. Сміх схиляється до того, що «вчинення злочину службовою особою з використанням свого службового становища (ч.2 ст.397 КК) – ця кваліфікуюча ознака передбачає, що втручання в діяльність захисника чи представника особи вчиняється спеціальним суб'єктом злочину. Таким спеціальним суб'єктом у частині другій ст.397 КК названо службову особу» [9, с.130].

Аналіз існуючих точок зору дає можливість виокремити найважливіше з їх положень, які матимуть значення для з'ясування кваліфікуючої ознаки злочину, передбаченого ч.2 ст.397 КК України. До них належить: 1) це відповідальність за спеціальний вид службового зловживання по відношенню до ст.364 КК, яка не потребує додаткової кваліфікації за ст.364 КК України; 2) службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також обіймають постійно чи тимчасово в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на державних чи комунальних підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з використанням організаційно-розпорядчих функцій чи адміністративно-господарських функцій або використовують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною особою підприємства, установи, організації, судом або законом. До державних та комунальних підприємств прирівнюються юридичні особи, у статутному фонді яких відповідно держана чи комунальна частка перевищує 50 відсотків або становить величину, що забезпечує державі чи територіальній громаді право вирішального впливу на господарську діяльність такого підприємства. Службовими особами також визнаються посадові особи іноземних держав (особи, які обіймають посади в законодавчому, виконавчому або службовому органі іноземної держави, у тому числі присяжні засідателі, інші особи, які здійснюють функції держави для іноземної держави, зокрема, для державного органу або державного підприємства), а також іноземні третейські судді, особи, уповноважені вирішувати цивільні комерційні або трудові спори в іноземних державах у порядку альтернативному судовому, посадові особи міжнародних організацій (працівники міжнародної організації чи будь-які інші особи, уповноважені такою організацією діяти від її імені), члени міжнародних парламентських асамблей, учасником яких є Україна, та судді і посадові особи міжнародних судів; 3) якщо зазначені дії а) спричинили тяжкі наслідки, або б) вчинені працівником правоохоронного органу або суддею, то вони утворюють сукупність злочинів (у першому випадку кваліфікуються за ч.2 ст.364 та ч.2 ст.397 КК, а у другому – за ч.3 ст.364 та ч.2 ст.397 КК); 4) у тому випадку, якщо дії особи, що проводить досудове провадження, прокурор, суддя одночасно порушують право на захист підозрюваного, обвинуваченого чи підсудного, вони мають кваліфікуватися ще й за ст.374 КК.

Ми дотримуємось позиції, яка є в юридичній літературі, що використання службовою особою службового становища (повноважень) передбачає використання тих повноважень, якими службова особа наділена у зв'язку із зайняттям нею певної посади чи здійснення певної службової діяльності (тут йдеться про соціально-правовий статус службової особи, під яким слід розуміти сукупність прав і обов'язків, що утворюють службову компетенцію винного, а також його соціальне значення, під яким розуміється службовий авторитет службової особи, престиж органу, організації чи установи, в якій вона здійснює свою

службову діяльність, наявність службових зв'язків і можливостей, що виникають завдяки займаній посаді, можливість здійснення впливу на діяльність інших осіб тощо) [6, с.1046].

Враховуючи те, що втручання в діяльність захисника чи представника особи вчиняється шляхом дії, бездіяльності, а для першої форми цього злочину характеризується ще й часом вчинення злочину, потрібно прослідкувати послідовно кваліфікуючі ознаки, виходячи з усіх форм прояву цього злочину. Це нам буде легше зробити, оскільки в попередній статті «Об'єктивна сторона злочину, передбаченого ч.1 ст.397 КК України» ми з'ясували об'єктивні ознаки стосовно всіх форм прояву цього злочину.

Перш за все з'ясуємо, які саме вчинення перешкоджають здійсненню правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правової допомоги вчинені службовою особою з використанням свого службового становища відбуваються шляхом дії, а які – шляхом бездіяльності (у першій формі прояву цього злочину). Для цього ми у своєму дослідженні зупинимось на таких ознаках об'єктивної сторони злочину, як дії (у ч.2 ст.397 КК). Такими діями у цій формі прояву цього злочину, зокрема, є: 1) відмова органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових осіб підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань за запитом адвокатів (захисників) в отриманні копій документів, необхідних для надання правової допомоги; 2) відмова службовою особою з використанням свого службового становища адвоката (захиснику) чи представнику особи на офіційне їх звернення у наданні можливості ознайомлюватися на підприємствах, в установах і організаціях з необхідними для адвокатської (захисника) або представника особи, діяльності, документами та матеріалами крім тих, що містять інформацію з обмеженим доступом; 3) в забороні службовою особою з використанням свого службового становища адвоката (захиснику) або представнику особи скласти заяви, скарги, клопотання, інших правових документів та подавати їх в установленому законом порядку; 4) в забороні або відмові службовою особою з використанням свого службового становища захисникові або представникові особи доповідати клопотання та скарги на прийомі в посадових і службових осіб та відповідно до закону одержувати від них письмові мотивовані відповіді на ці клопотання і скарги; 5) у відмові або забороні службовою особою з використанням свого службового становища захиснику чи представнику особи бути присутніми під час розгляду своїх клопотань і скарг на засіданнях колегіальних органів та давати пояснення щодо суті клопотань і скарг; 6) у відмові або забороні службовою особою з використанням свого службового становища можливості захисникові збирати відомості про факти, що можуть бути використані як докази, в установленому законом порядку, запитувати, отримувати і вилучати речі, документи, їх копії, ознайомлюватися з ними та опитувати осіб за їх згодою; 7) в забороні або відмові захисникові службовою особою з використанням свого службового становища застосовувати технічні засоби, у тому числі для копіювання матеріалів справи, в яких адвокат здійснює захист, представництво або надає інші види правової допомоги, фіксувати процесуальні дії, в яких він бере участь, а також хід судового засідання в порядку, передбаченому законом; 8) в забороні

уповноваженими службовими особами з використанням свого службового становища адвокату (захисникові) посвідчувати копії документів у справах, які він веде, крім випадків, якщо законодавством встановлено інший обов'язковий спосіб посвідчення документів, а також відмові прийняти такі документи; 9) у забороні або відмові захисникові уповноваженими на те службовими особами з використанням свого службового становища на його запит або клопотання одержувати письмові висновки фахівців, експертів з питань, що потребують спеціальних знань; 10) у забороні або відмові захисникові уповноваженими на те службовими особами з використанням свого службового становища користуватися іншими правами, передбаченими Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», тощо.

Перераховувати усі дії – вчинення перешкод службовою особою до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи немає необхідності, оскільки їх практика може давати й нові, основне для теорії і практики важливо зрозуміти, коли вони можуть вчинятися шляхом дії.

Такі дії, як здійснення перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи можуть здійснюватися в усній чи письмовій формі під час безпосереднього контакту з захисником чи представником особи або через посередників чи за допомогою технічних засобів, шляхом впливу на самого захисника чи представника особи чи на його близьких [8, с. 909].

Вчинення в будь-якій формі перешкод службовими особами з використанням свого службового становища до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правової допомоги може вчинятися і шляхом бездіяльності. Це може проявлятися, зокрема, в наступному: 1) в ненаданні відповіді службовою особою з використанням свого службового становища на запит захисника чи представника особи до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань або стосовно відповідних документів або інформації, яка може мати значення для надання правомірної правової допомоги; 2) у неповідомленні слідчим захисника чи представника особи про місце і час проведення слідчої дії з їх клієнтами; 3) у неповідомленні захисника чи представника особи, уповноваженою на те службовою особою з використанням свого службового становища, про результати експертизи, які мають значення для виконання ними своїх повноважень; 4) в не створенні захиснику чи представнику особи уповноваженою на те службовою особою з використанням свого службового становища для належного надання правової допомоги особі.

Зазначений перелік бездіяльності для службової особи вчинення в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правової допомоги, яка використовує для цього своє службове становище, є примірним. Головне для правоохоронних органів і суду розуміти суть бездіяльності службової особи за ч.2 ст.397 КК України.

Зовнішні риси (ознаки) злочинного діяння, вчинювані службовою особою з використанням свого службового становища у сфері порушення вста-

новлених законом гарантій діяльності захисника чи представника особи, а також гарантій їх професійної таємниці, проявляються шляхом дії або бездіяльності.

До таких незаконних дій слід віднести: 1) посягання службовою особою з використанням свого службового становища на встановлений законом порядок запрошення чи призначення захисника або допуск представника особи до участі у справі; 2) допит службовою особою з використанням свого службового становища як свідка адвоката, його помічника, службових осіб і технічних працівників адвокатських об'єднань з питань, які становлять адвокатську таємницю (ч.1 ст.69 КПК); 3) допит слідчим або суддею представника потерпілого про обставини, що стали йому відомі при наданні правової допомоги (ч.2 ст.69 КПК); 4) внесення подання слідчим, прокурором, а також внесення окремої ухвали судом щодо правової позиції адвоката у справі тощо.

Порушення встановлених законом гарантій діяльності захисника чи представника особи, що вчиняються службовими особами з використанням свого службового становища, зокрема вчинених шляхом дій, може мати місце в наступному: 1) надання переваг уповноваженою на те службовою особою з використанням свого службового становища по відношенню адвоката (захисника) чи представника особи іншим учасникам процесу; 2) втручання у приватне спілкування адвоката (захисника) з клієнтом, вчинене службовою особою з використанням свого службового становища тощо.

Порушення встановлених законом гарантій діяльності захисника чи представника особи, вчинене службовою особою з використанням свого службового становища шляхом бездіяльності може мати місце в наступному: 1) незабезпечення слідчим, суддею адвокату (захиснику) чи представнику особи можливості в наданні доказів та доведення їх переконливості; 2) незабезпеченні слідчим або суддею прав захисникові на участь у кримінальному провадженні тощо.

Третя форма прояву цього злочину – порушення службовими особами встановлених законом гарантій професійної таємниці захисника чи представника особи може вчинятися як шляхом дії, так і бездіяльності. Прикладом вчинення цього злочину у цій формі шляхом дії може проявитися в наступному: 1) домагання з боку службових осіб з використанням свого службового становища отримати дані, які адвокату (захиснику) чи представнику особи стали відомі у зв'язку з діяльністю з надання правової допомоги; 2) допити адвоката (захисника) чи представника особи як свідка з питань, що становлять адвокатську (професійну) таємницю тощо.

Прикладом порушення службовою особою з використанням свого службового становища встановлених законом гарантій професійної таємниці захисника чи представника особи шляхом бездіяльності можуть бути, зокрема, невжиття суддею або особою, що здійснює дисциплінарне провадження стосовно адвоката чи іншими службовими особами, які розглядають вимоги клієнта до адвоката або яким стало відомо про пред'явлення таких вимог, заходів для унеможливлення доступу сторонніх осіб до адвокатської таємниці та її розголошення.

Висновок. На підставі викладеного можна дійти висновку: 1) що вчинення службовою особою з використанням свого службового становища в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правомірної правової допомоги вчиняється як шляхом дії так і бездіяльності у певний проміжок часу; 2) порушення службовою особою з використанням свого службового становища встановлених законом гарантій діяльності захисника чи представника особи вчиняється як шляхом дії, так і бездіяльності; 3) порушення службовою особою з використанням свого службового становища встановлених законом гарантій професійної таємниці захисника чи представника особи, вчиняється як шляхом дії, так і бездіяльності; 4) частина друга ст. 397 має мати таке формулювання «ті самі діяння, вчинені службовою особою з використанням свого службового становища».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Благов Е.В.* Общая часть уголовного права в 20 лекциях: [курс лекций] / Е.В. Благов. – М. : Юрлит-информ, 2012. – 344 с.

2. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – №25–26. – Ст. 131.

3. Про практику призначення судами кримінального покарання: Постанова пленуму Верховного Суду України №7 від 24.10.2003 р. – (із змінами і доповненнями внесеними постановами Пленуму Верховного Суду України № 18 від 10 грудня 2004 р. №8 від 12 червня 2009 р. № 11, № 11 від 6.11. 2009 р.) // Постанови пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах. – [2-ге видання]. – К. : Алерта; ЦУЛ, 2011. – С. 68-85.

4. *Тютюгін В.І.* Коментар до ст. 397 КК України / В.І. Тютюгін // Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. Т.2: Особлива частина / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін. – 2013. – С. 908-911.

5. *Мельник М.І., Хавронюк М.І.* Коментар до ст. 397 КК України / М.І. Мельник, М.І. Хавронюк // Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України; за ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. – [9-те вид., переробл. та допов.] – К. : Юридична думка, 2012. – С. 1142-1146.

6. *Мельник М.І.* Загальні положення до розділу XVII, ст.ст. 364, 365, 366-368, 369, 370 / М.І. Мельник // Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України; За ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. – [9-те вид., переробл. та допов.] – К. : Юридична думка, 2012. – С.1045-1092.

7. *Александров Ю.В.* Злочини проти правосуддя / Ю.В. Александров// Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України: за станом з-ва і постанов Пленуму Верховного Суду України на 1 грудня 2001 р.; За ред. С.С. Яценка. – К. : А.С.К., 2002. – С. 804-844.

8. *Тютюгін В.І., Борисов В.І., Гродецький Ю.В., Козак В.А., Орловський Р.С., Радутний О.Є., Шевченко Є.В.* Злочини проти правосуддя / В.І.Тютюгін, В.І. Борисов, Ю.В. Гродецький, В.А. Козак, Р.С. Орловський, О.Є.Радутний, Є.В. Шевченко // [навч. посібник]; за заг. ред. проф. В.І. Борисова, проф. В.І. Тютюгіна (В.І. Тютюгін, В.І. Борисов, Ю.В. Гродецький та ін.). – Х. : Нац. ун-т «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого», 2011. – 160 с.

9. *Сміх В.В.* Кримінальна відповідальність за порушення права особи на правову допомогу: [монографія] / В.В. Сміх; за заг. ред. М.І. Мельника. — К. : Атіка — Н, 2012. — 200с.

Мороз А.О. Кваліфікуючі ознаки злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи

У статті досліджуються кваліфікуючі ознаки злочину, передбаченого ч.2 ст. 397 КК України. Пропонується удосконалення формулювання ч.2 ст. 397 КК України.

Ключові слова: кваліфікуючі ознаки, службова особа, форми прояву злочину.

Мороз А.А. Квалифицирующие признаки преступления вмешательства в деятельность защитника или представителя лица

В статье исследуются квалифицирующие признаки преступления, предусмотренного ч.2 ст.397 УК Украины. Предлагается усовершенствования формулировки ч.2 ст.397 УК Украины.

Ключевые слова: квалифицирующие признаки, должностное лицо, формы проявления преступления.

Moroz A.A. Aggravating circumstances of the crime interference with the defense attorney or person

The article deals with aggravating circumstances of a crime under Part 2 of Art. 397 of the Criminal Code of Ukraine. Proposed improving the wording of Part 2 of Art. 397 of the Criminal Code of Ukraine.

Keywords: aggravating circumstances of officer, forms of crime.

Стаття надійшла до редакції 20.05.2015.